

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 24. lib. 4. Regum, in quibus describitur Joachimi in Babyloniam abductio, dura captivitas, Sedeciâ succedente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

occafio peccandi proxima remaneret; quamdiu enim sub carbonibus gliscit ignis, incendio non erit satis præcautum. Nazaræi etiam ab acinis abstinere iussi sunt, ne ab illis ad uvas, ab uvis ad vina, à vinis ad crapulas, & inde ad carnis spurcitas transirent. Christus Dominus Jerosolymæ Templum, animæ Christianæ etiam typum, à profano quæstu ritè purgaturus, non tantum nundinantium personas flagellò, ex funibus factò eiecit, sed & evertit cathedras, & expulit oves, boves & columbas, ut teste illustriss. Cardin. Toletò: *Nulla redeundi videretur esse occasio. Tunc enim malo subvenitur perfectè, quando etiam mali occasio amputatur.* Gentium Doctòr longò catalogò describens ærumnas, à se exantlatas, meminit; tribùs vicibùs se subiisse naufragium, quæ verba expendens *Remigius* quærit: qui factum, toties naufragatum esse Apostolum? & dubiæ ocius quæstioni respondens ait: *qui sepius navigiò vehebatur per mare, non est mirum: quòd toties naufragium passus sit.* Mare dici poterit occasio propinqua peccandi; hanc qui frequenter adierit, certo peccati naufragio sese exponet. Hinc Christiane Lector: *Phase Domini ritè celebraturus, te geras instar Josiæ, non dolendò tantum de peccatis, sed adedò omnem peccandi occasionem vitandò, ut audiat de te, quòd de illo piùssimo Rege v. 25. citati cap. dicitur: Similis illi non fuit, qui reverteretur ad Dominum in omni corde suo, & in tota anima sua, & in universa virtute sua &c.* Nihil prorsus in anima tua tanquam in Templo Dei relinquant: nisi sepulchrum hominis Dei. Memoriam videlicet Mortis Christi, & de reliquo in novitate vitæ per sacrum paschale tempus ambula.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 24. lib. 4. Regum, in quibus describitur Joachimi in Babyloniam abductio, dura captivitas, Sedeciâ succedente.

Confidera: **M**ysteriò non carere, ad Doctrinam asceticam aptissimò: quòd teste S. Scripturâ cap. 22. Nabuchodonosor Jerosolymæ Urbis potitus, omnes incolas in servitum dirissimam abduxerit, exceptis solis pauperibus; sic namque soli pauperes libertate spiritus, & visione Pacis, quæ dicitur Jerosolyma, perfruuntur; dum divites omnes miserrimam agunt servitum. Cornelius Jansen. considerans verba Christi dicentis: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum*

est Regnum Cælorum, ait: Pauperes spiritu etiam in hac vita jam re ipsa regnant, Regnò planè cœlesti longè feliciùs, quàm omnes Reges terræ: Hi enim ut plurimum verius gravissimam ferunt servitutem, quàm regnent; multos enim patiuntur Tyrannos, discruciatu ab avaritia, irâ, livore, cupiditate bonorum ac vindictæ: at humilis, terrarum facultatum inops, liber est ab hujusmodi curis, & tranquillò semper existens pectore, securè expectat dona cœlestia. Sicut homo nunquam gravi cupidine bibendi vexatus, beatiorem haud dubiè vitam vivit illò, cujus satiandæ siti nulla suppetunt pocula: ita ille, qui nulla opum cupidine cruciatus, inopiam suam æquò fert animò, longè feliciorem se experietur illò, quem etsi ditissimum, pecuniæ tamen augendæ ardor perurit. Pyrrhus Epirotarum Rex, suò non contentus Regnò & opibùs, ad bella Romanis inferenda se præparaverat, cui Cineas legatus ea dissuasurus: & quid agimus, inquit, victis Romanis? Italiâ, reponit Rex, totâ potiemur. Et quid tunc agemus? infert Cineas. Post debellatam Italiam, Siciliam invademus. Ea captâ, quid porrò? Africam nobis adjungemus &c. & quid his omnibus tandem secundante fortunâ captis, agendum restabit? quærit Cineas. Tunc bone vir, inquit Rex, vivemus in otio, compotabimus totis diebùs, & mutuùs colloquiùs nos oblectabimus. At Cineas: & cur hæc quiete, his deliciis, quibùs omnibùs sine bello, cujus fors tam incerta est, nunc frui licet, non fruimur? suasit, sed non persuasit. Diogenes Cyricus ab Alexandro Rege, ejus paupertatem cernente quæsitus: quid rerum peteret, largò munera à se donandus? respondit: *Utri Rex plura deesse autumas? mihine? quid præter hanc tunicam & manticam meam aliud planè non quero? an tibi? qui ut Regno Macedonia alia adjicias, tot discrimibus caput tuum objicis, & cujus explenda cupiditati vix totus sufficit orbis? ergo te multò ditior opulentiorque sum.* Socrates si quando forum obiens, magnam rerum venalium rerum copiam intuebatur, in hæc prorumpere solebat verba: *ò quàm multis rebùs non ego!* laudabili ergò paupertate Diis ipsi simillimum se æstimabat, nullâ re egentibus. Quare ò Christiane Lector! si tranquillam, & omnis miseræ servitutis expertem cupis in hac terra vitam vivere, inordinatum habendi affectum abjice. Licet rerum omnium premaris inopiâ, liberum tamen retinere poteris animum: est enim *Paupertas teste Senecâ, nulli malum, nisi repugnanti.*

Doctri-